

SI 69 Sigtuna, Kv. Professorn 2

Litteratur:

Äldre avbildning:

Signum i Samnordisk runtextdatabas: [saknas f.n. i databasen]

Vid en arkeologisk undersökning i kv. Professorn 2 år 1995 påträffades en mynningskårva av senslavisk svartgodskeramik med ett inristat tecken, möjligen en runa (Ruta E6:3. Fyndnummer 1873). Enligt ett e-postmeddelande från Mats Roslund (till M. Källström den 14 april 2014) kan skärvan motsvara formreferens Sig 91 enligt hans typologi (se M. Roslund, Gäster i huset. Kulturell överföring mellan slaver och skandinaver 900 till 1300 (2001), s. 476, Katalogbild 73, bilderna k–o). Dessa mynningar är daterade till 1100-tal och enligt Roslund av en sådan kvalitet och lera att de måste vara importerade. Någon stratigrafisk datering av den aktuella skärvan föreligger ännu inte.

Skärvan är 57 mm bred och 50 mm hög och har en 7 mm jämntjock vägg. Den har närmast kvadratisk form med tre brottkanter och en bevarad ursprunglig kant, som utgjort en del av brämet i kärlet.

Fig. 1. Keramikskärva med ett eventuellt runtecken. Foto Bengt A. Lundberg 1996 (RAÄ/KMB fd964906).

Tecknet har ristats in i den våta keramiken i kärlets hals 5 mm under kärlets rundade bräm. 2 mm nedanför tecknets nedre del finns tandad ornamentik inom två vågräta ramlinjer. Tecknets linjer är djupt ristade med ett vasst och smalt verktyg och har bevarade grader. Linjerna i ornamentiken är av en helt annan och bredare karaktär

Runristade lösföremål från Sigtuna

Sl 69 Sigtuna, Kv. Professorn 2

Tecknet är ristat i högra delen av skärvan och består av en lodrät 22 mm lång linje. 4 mm ovanför dess bas finns en 17 mm lång linje från den lodräta linjen och snett uppåt höger fram till brottkanten. Den är dock tydligt ristad från motsatt håll, eftersom den tydligt skär över den första linjen (se fig. 1). I brottkanten nedanför staven anas möjligen ett stycke av den vänstra graden i en lodrätt ristad linje. Tecknet ger intryck av att vara avsiktligt ristat och inte vara tillkommet av en slump. Om det är resterna av en runa kan denna förstås som en **s**-runa, möjligen med stolsform, eller en **k**-runa med lågt ansatt **k**-bistav, vars övre del gått förlorad i brottet. På grund av tecknets ringa komplexitet går det inte att fastställa att det verkligen rör sig om en runa. Att kärlet både är tillverkat och ristat i Novgorodområdet gör det givetvis än mer osäkert om man skall räkna med en runa.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av runristade lösföremål från Sigtuna. Dessa publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Helmer Gustavson, Magnus Källström
E-post: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet
Box 1114, 621 22 Visby
Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 7284
www.raa.se